

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom  
Spisová značka: 2T/75/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010501  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková  
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3517010501.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu - prísediacich Ing. Jána Dedíka a Janky Trúsikovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Ľ. I., E.. XX.XX.XXXX K. J., J. I. I. Z. O. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom v inej veci, trestne stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 27. februára 2020 takto

### rozhodol:

Obžalovaný: Ľ. I., E.. XX.XX.XXXX K. J., J. I. I. Z. O. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom v inej veci,  
je vinný, že

dňa 20.03.2017 v čase asi okolo 21.00 h v I. Z. O. po tom, čo zabúchal na dvere rodinného domu č. XXX, kde sa v tom čase nachádzala maloletá K..D.. /.. XX.XX.XXXX/, ju po otvorení dverí zatlačil dovnútra domu, oprel ju rukami o stenu, načo sa ho maloletá K..D.. opýtala, čo to robí, aby ju pustil, dal jej pokoj, že to povie babke, na čo jej povedal, že aj on povie niečo na ňu a začal ju obchytávať na prsiach, pravou rukou v oblasti rozkroku, pričom ju bozkával an ústa a na tvár, na čo sa mu vytrhla zo zovretia a vybehla von z domu na dvor, kde volala o pomoc, kde za ňou obvinený vybehol a znova ju chytil pravou rukou do oblasti rozkroku a chcel ju bozkávať na oblasť tváre, na čo sa mu znova vytrhla zo zovretia, počas čoho vyšiel z vedľajšieho domu A. Y., ktorého keď si obvinený všimol, odišiel smerom k potoku, načo maloletá vbehla späť do domu a zamkla sa tam, čím jej spôsobil odreniny na pravej strane tváre, ktoré si vyžiadali jednorazové lekárske ošetrenie,

t e d a

- násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a spáchal uvedený čin na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 41 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného Ľ. I. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/175/2017-531 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 19.04.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/25/2018-611 zo dňa 19.04.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 09.10.2017 obžalobu na obvineného sp. zn. Pv 257/17/3304-36 zo dňa 09.10.2017 pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2018 a 27.02.2020 dokazovanie. Súd odročil termín hlavného pojednávania z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti obžalovaným, z dôvodu podania žiadosti o odňatie veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom ako aj z dôvodu podania dovolania obžalovaným dvakrát vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/175/2017, kde vo veci prichádzal do úvahy súhrnný trest. Súd teda nemal z dôvodu podaných opakovaných dovolaní obžalovaným spis k dispozícii, preto musel hlavné pojednávanie odročiť až na deň 27.02.2020, kedy mohol byť k veci pripojený spis 1T/175/2017, kde bol obžalovaný stíhaný väzobne. Dovolanie bolo odmietnuté, následne zamietnuté. Dokazovanie súd vykonal výsluchom obžalovaného Ľ. I. v zmysle § 258 ods. 1 Trestného poriadku, výsluchom svedkyne - babky poškodenej U. D., svedka A. Y.A., svedkyne W. X. v zmysle § 261 Trestného poriadku, prečítaním výpovede svedka W. G. v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku, oboznámením výpovede mal. poškodenej V. K., nar. 31.08.2002 prehratím zvukovo - obrazového záznamu v zmysle § 134, § 135 a § 270 Trestného poriadku, výsluchom znalca PhDr. Andreja Benkoviča a oboznámením záverov a podstatnej časti písomného znaleckého posudku č. 39/2017 zo dňa 16.06.2017 znalca z odvetvia klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Benkoviča a oboznámením záverov a podstatnej časti písomného znaleckého posudku č. 139/2017 zo dňa 17.08.2017 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria a sexuológia MUDr. Stanislava Kollára podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, oboznámením relevantných listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku, a to rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 7P/352/2004, záznamu o poskytnutí lekárskej prvej pomoci poškodenej, fotografií o zraneniach poškodenej, záznamu o dychovej skúške obžalovaného, oboznámením spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/175/2017, správ o povesti na obžalovaného.

Senát okresného súdu zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný Ľ. I. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Neodmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok nespáchal, má svoju ženu aj dcéru, nepotrebuje mladistvú. Žiadal zobrať odtlačky políciou z jeho rúk a z vecí poškodenej. Je to výmysel. Mohlo to byť vymyslené aj zo závidosti, lebo si chytil dobrú robotu v G.. Poškodenej to možno spravil sused Y., čo je jej frajer. Bol v minulosti trestaný za prečiny, žalovaného skutku sa nedopustil. Súd mu väzbu nahradil zákazom kontaktovať sa a stýkať sa s poškodenou, čo aj dodržal. V deň skutku bol celý deň v práci, potom prišiel z práce, Š. (W. L.) mal oslavu, bol aj s W., dal si asi tri - štyri štamperlíky. Medzitým ho žena W. volala domov, kde jej pomohol so zemiakmi. Potom sa vrátil naspäť k Š., kde došiel J. A. (A. A.), bol tam aj L. Č.Q.Š.. Keby to videli, tak by zakročili. Bol tam aj A. Y.. Potom si obžalovaný dal ešte tri - štyri štamperlíky a išiel domov spať. To bolo okolo deviatej. Asi po hodine prišla U. s F. a s mal. K.. D., že mal mal. sexuálne obťažovať. Potom išli k Š., hádali sa a on zavolať policajtov, aby sa to vyriešilo. Polícia ho zaistila, dva dni bol v CPZ, potom mu bola väzba nahradená. Poškodenú stretol okolo piatej - šiestej. K poškodenej mal. K..D.. mal dobrý vzťah, nemali medzi sebou konflikt. Jeho družka W. je krstná mama poškodenej. Mal. je zverená do starostlivosti U. D., ktorá je aj matkou ženy obžalovaného W. X.. Poškodenú mohli nahovoriť, aby si to vymyslela. On mal raz problémy aj s jeho nevlastnou dcérou, on jej zakazoval chlapcov, preto si to možno poškodená vymyslela. K zraneniam poškodenej sa nevedel vyjadriť, chcel zobrať odtlačky. On skutok nespáchal.

Z výpovede poškodenej mal. K..D., E.. XX.XX.XXXX, ktorej obrazovo a zvukový záznam z prípravného konania zo dňa 21.03.2017 bol prehratý na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že mal poškodená bola pri výsluchu vystrašená, bála sa toho, že keď pustia obžalovaného na slobodu, že jej to zase spraví, že by sa jej vyhrážal. Bála sa, lebo on je taký, ona ho pozná. Obžalovaného pozná, lebo s ním žije jej krstná. V minulosti nemali konflikt. Skutok popísala, že to bolo dňa 20.03.2017 asi o pol deviatej večer. Ona bola doma, ležala, obžalovaný zaklopal, pýtala sa čo chce, kázal jej otvoriť, tak mu otvorila. Zrazu ju začal obchytávať medzi nohami, potom ju obchytával za prsia, potom ju začal bozkávať na pery a na líca. Bránila sa rukami aj nohami. Odstrkovala a kopala ho. Obchytávanie bolo pevnejšie, intenzívne, nebolo to len také pohladenie. To bozkávanie a obchytávanie bolo násilím, robil to nasilu, ona to nechcela. On pritom nehovoril nič, ona mu hovorila, aby prestal, lebo to povie babke, on na to, že ak to povie ona, on povie niečo na ňu. To bolo u nich doma na chodbe, potom ju bozkával, ona ho odstrkovala preč, rýchlo potom vyšla von a utiekla mu. On za ňou utekal, zase ju chytil a začal ju znova obchytávať medzi nohy, potom za prsia, zasa ju začal bozkávať. Hovorila mu, aby prestal a kričala o pomoc. On jej hovoril, aby bola ticho. To počul aj A. Y.A., bol tam iba on. On bol najskôr v okne, videl to aj to počul. Potom obžalovanému ušla domov a zamkla sa. Bránila sa, kričala doma aj vonku. Doma jej nasilu urobil cucflek. Bol pri tom vzrušený, chcel sex, keby ho neodstrkla, ak by to možno skúsil. Bojí sa, že jej to spraví zase, býva od neho asi dva metre. Obžalovaný v ten večer pil. Nevolala hneď políciu, lebo sa bála, že by jej niečo spravil, keby to povedala. Doma sa zamkla a bála sa. Aj v minulosti mal obžalovaný narážky, že sa mu páči, žmurkal na ňu. Potom to povedala aj babke, jej druhovi aj krsnej. Babka mu aj dohovárala. Potom išli na políciu. Poškodená nikam nechodí, je doma a chodí iba do školy. Bojí sa obžalovaného po tom, čo jej spravil. Chodil aj na psychiatriu.

Svedkyňa U. D. na hlavom pojednávaní vypovedala v podstate zhodne, ako v prípravnom konaní, že obžalovaný je druh jej dcéry W. X., ona je babkou poškodenej, ktorej je poškodená maloletá zverená do osobnej starostlivosti. Ku skutku sa vyjadrila, že jej v ten večer volal sused W. G., aby rýchlo prišla, ona bola vtedy u mužovho syna. Volal jej, aby prišla domov. Ona prišla a on jej povedal, že Ľubo obťažoval jej vnučku poškodenú K..D.. Vtedy jej poškodená mal. K..D., E.. XX.XX.XXXX popísala čo sa stalo, popísala obťažovanie obžalovaným. Potom išli za Ľubom, prečo to urobil, on to poprel, nadávali. Obžalovaný potom volal políciu a tam vypovedali. Svedkyňa doma vtedy nebola, nevidela to. Poškodená bola sama asi od pol ôsmej. Išli k mužovmu synovi. Keď odchádzali, poškodená nemala na sebe žiadne zranenia. Keď sa vrátili, poškodená mal. K..D.. mala na sebe fľaky na líci na tvári, poškodená povedala, že jej to spravil obžalovaný. Ten k nim často chodil na návštevy. Poškodená uviedla, že obžalovaný ju tlačil o múr, obťažoval ju, držal jej ruky, bozkával ju a kúsil ju. Ona ho kopla a hovorila aby jej to nerobil. Potom mu ušla. On za ňou utekal a obchytával ju potom aj na ulici. Poškodená mal. K..D.. bola rozrušená a plakala. Poškodená uviedla, že jej to urobil obžalovaný. Potom boli s poškodenou na pohotovosti Poškodená jej povedala, že vonku bol aj A. Y.. Svedok Y. svedkyňu potvrdil, že videl to, ako obžalovaný vonku obťažoval mal. K..D.. Poškodená riadne chodí do školy, nemá s ňou výchovné problémy, nechodí po zábavách. Poškodená v tom čase nemala skúsenosti s chlapcami, nemala priateľa. Je slušná, dobre sa učí a neklame. S obžalovaným nemá problém ani poškodená s ním nemala spory. Obžalovaný k nim chodil denne.

Svedok A. Y. na hlavom pojednávaní vypovedal v podstate zhodne, ako v prípravnom konaní. Uviedol, že v deň skutku večer išiel z krčmy k strýcovi W. G.. V krčme vypil jedno pivo. U strýca bol v kuchyni. Bolo to večer po ôsmej. Vonku počul krik. K..D.. hovorila prestaň, daj mi pokoj. Okno bolo otvorené. Vonku nebol nikto iný. Pozrel sa von cez okno, kde videl poškodenú mal. K..D.. a obžalovaného. On ju obchytával rukami, bozkával ju, ona sa bránila. Chytil ju za zadok, boky, asi aj v rozkroku. Dával jej pusy na líce. Svedok otvoril prudko dvere, načo sa obžalovaný strhol a utiekol k susedovi Š.. Na obžalovanom bolo vidieť, že mal vypité. Poškodená utiekla domov. Bála sa to povedať aj babke. Poškodená mala fľak na líci. Svedok potom povedal všetko W., ten to povedal susedovi Š.. Potom volali tetu Ivetu, aby rýchlo prišla domov. On obžalovaného poriadne nepozná. Nemali medzi sebou konflikty. Mal. K..D.. pozná dlho. S poškodenou sa mali radi, vzťah mali až po skutku. Svedok uviedol, že v tej dobe tam L. Č. nevidel.

Svedkyňa W. X. na hlavom pojednávaní vypovedala, že je družkou obžalovaného, majú spolu aj aktuálne vzťah. Ona bola v čase skutku doma v I. Z. O. K. B. Č.. XXX. Nič nevidela. V tej dobe žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným a štyrmi deťmi. Ona bola doma a k skutku sa nevie vyjadríť. Obžalovaný prišiel v ten večer domov, ľahol si. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný v ten večer nepil. O skutku sa dozvedela od mamy U. D. s druhom, ktorí k nim v ten večer prišli a tí jej to povedali, že obžalovaný mal údajne znásilniť poškodenú mal. K..D.. Bola s nimi aj mal. K..D., tá plakala, bola rozrušená. Obžalovaný

to poprel, povedal, že sa nič nestalo. Kričali na seba. Políciu volal na seba L. okolo desiatej. Svedkyňa je krstná mama poškodenej. Poškodená mal. K..D., nar. XX.XX.XXXX jej jeden deň po skutku osobne povedala, že obžalovaný ju obchytával, robil cucfleky, chytal za prsia. Obžalovaný išiel k nim domov, oprel ju o stenu. Druhý deň svedkyňa videla na poškodenej fľaky z bozkávania, cucfleky. To sa stalo prvýkrát. Nič podobné obžalovaný neurobil, stalo sa to prvýkrát. Ona s ním mala vzťah päť rokov. Poškodená mal. K.. D., E.. XX.XX.XXXX je slušné dievča, riadne chodí do školy, je vo výchove jej matky.

Z prečítanej výpovede svedka W. G., z prípravného konania zo dňa 21.03.2017 v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že je sused obžalovaného, bývajú asi 8 metrov od seba. Dňa 20.03.2017 bol u neho jeho synovec A. Y. na brigáde. Po práci si svedok vypil vodku, potom asi o ôsmej večer išiel ku kamarátovi Š., doma u neho zostal A. Y.. Okolo deviatej, keď sa vrátil domov mu A. Y. hneď povedal, že poškodená mal. K..D.. na dvore kričala, že L. I. utekal po nej, že ju stískal. Y. povedal, že to videl, preto on hneď volala poškodenej dedovi, že je zle. Potom prišli babka a dedo poškodenej K..D.. Prišli potom k Š. potom tam prišiel aj obžalovaný a hádali sa. Boli tam Š., A. Y., L. I. so ženou W., mal. K..D., jej babka a dedo a on. A. povedal, že videl ako obžalovaný poškodenú stískal, obťažoval ju, držal jej ruky, aby sa nemohla brániť. Že ju obťažoval takto aj doma. Mal. K..D.. povedala, že je to pravda, že sa nemohla brániť, že ona ho kopla a utekala, videla, že A. to videl. L. to poprel. A. a mal. K.. D.. tvrdili opak. Potom zrazu obžalovaný vytočil policajtov, potom prišla hliadka a L. zobrali. Svedok G. samotný incident osobne nevidel. A.Š. Y. to videl z jeho domu. Z domu je vidieť na dom poškodenej, A. mal otvorené okno a počul ako poškodená kričí, vyšiel von a videl to, lebo poškodená utekala okolo jeho domu a obžalovaný utekal za ňou. Poškodená po skutku len plakala, bola vystrašená, mala na pravom líci fľak. Svedok má vedomosť, že obžalovaný sa lieči na psychiatrii, vyzerá, že je trochu chytený, inak s ním nemal konflikt.

Zo záverov znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Andreja Benkoviča, ktorý vypracoval znalecký posudok na poškodenú mal. K..D., E.. XX.XX.XXXX a bol na hlavnom pojednávaní vypočutý vyplynulo, že zotrúva na svojich záveroch uvedenom v znaleckom posudku. Zo záverov jeho znaleckého posudku č. 39/2017 zo dňa 16.06.2017 a z výpovede znalca k znaleckému posudku na poškodenú mal. K..D., E.. XX.XX.XXXX vyplynulo, že znalec posudzoval osobnosť a vierohodnosť mal. K.. D.. Osobnosť mal. K.. D.. je vo vývinovom období pubescencie, v štruktúre osobnosti nezistil žiadnu závažnejšiu psychopatológiu. Maloletá sa vyvíja v stabilnom prostredí starej matky a jej druhá, na ktorých je maloletá emocionálne naviazaná. Intelektové výkony mal. sa nachádzajú na úrovni výrazného populačného podpriemeru. Verbálna zložka intelektu sa nachádza v pásme ľahkej duševnej zaostalosti. Jedná sa o stupeň chápanosti, maloletá je schopná vybaviť z pamäti veci, ktoré prežila, ale chápanie abstraktnému významu prežitých udalostí môže byť limitované. Uvažuje na jednoduchšej a konkrétnej úrovni. Mentálna chápanosť mal. sa nachádzala v čase vyšetrenia v hraničnom pásme medzi duševnou zaostalosťou a normou. Je skôr prakticky orientovaná. Mal. je schopná si vybaviť z pamäti veci, ktoré prežila, orientovaná je všestranne správne. Nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Všeobecná psychologická vierohodnosť je mierne oslabená v zmysle slabšej chápanosti, hlavne k abstraktným pojmom. V štruktúre vyvíjajúcej sa osobnosti bez zjavnej psychopatológie. U maloletej vyšetrením nebola zistená tendencia k fabulácii ani k zveličovaniu, zľahčovaniu, či zamlčivaniu prežitých udalostí. Špecifická psychologická vierohodnosť je zachovaná. Čo znamená, že poškodená popisovala skutok detailne, bol u nej prítomný aj emočný doprovod, bolo u nej prítomné aj znovuprežívanie pri znaleckom vyšetrení. Situáciu maloletá popísala tak, ako sa stala. Konanie obžalovaného bolo pre ňu nepríjemné, nebolo to pre ňu bežné, doteraz takú situáciu nezažila. Následky konania obžalovaného u nej neboli zistené, čo neznamená, že skutok sa nestal tak, ako ho poškodená popisuje. Konanie obžalovaného u nej malo dopady na jej spánok, boli u nej prítomné strachové reakcie, obavné správanie (chodila skôr domov a pod.). Bála sa, aby sa jej také niečo znova nestalo. Poškodená nemala poruchy správania. Celkovo poškodená je schopná si z pamäti vybaviť si veci, ktoré prežila, je schopná ich reprodukovať. Testovanie reality je u nej zachované, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. U maloletej bola zistená akútna stresová reakcia, jedná sa o prechodnú poruchu, táto vznikla ako následok konania, ktoré mal. pociťovala ako výrazne nepríjemné, z ktorého mala mal. strach, a ktoré zasahovalo do jej sebaúcty. Mohlo sa jednať o konanie zo strany obžalovaného tak, ako ho mal. opísala, neboli zistené iné udalosti či skutočnosti, ktoré by tento jej stav mohli spôsobiť. Vykazovala strachové reakcie z osoby L. I.G., bola prítomná rozrušenosť a neschopnosť sa odpútať od ťaživej situácie.

Zo súhlasom procesných strán súd pristúpil na hlavnom pojednávaní k čítaniu podstatnej časti znaleckého posudku č. 139/2017 zo dňa 17.08.2017 znalca MUDr. Stanislava Kollára, znalca z odboru

zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku. Z tohto prečítaného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný L.Q. I. netrpel v čase skutku a ani v súčasnosti netrpí vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Osobnosť obžalovaného je simplexná, nediferencovaná, abnormne štruktúrovaná s rysmi disociality, emočnej nestability s histriónskymi rysmi, zvýšene egocentrická, s nerozvinutými vyššími citmi, zníženou schopnosťou empatie, ľahostajná k sociálnemu okoliu, s nízkou toleranciou frustrácie, sklonnosťou k impulzívnemu, účelovému, manipulatívne konaniu. Je zameraná na uspokojenie vlastných potrieb. Jedná sa u neho o trvalú štruktúru osobnosti, porucha osobnosti je celoživotná, abnormná varianta charakterových a temperamentových rysov osobnosti. Obvinený simuluje príznaky ťažkej duševnej choroby, jedná sa o vedomé predstieranie na báze uvedenej osobnosti s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. V čase skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, toto svoje konanie mohol ovládať. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť z medicínskeho hľadiska. Obvinený je schopný správne vnímať, chápať a reprodukovať udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania. Je schopný chápať zmysel trestného konania. Je konzumentom alkoholu, jedná sa o škodlivé užívanie alkoholu, nedosahuje úroveň závislosti. Obvinený netrpí sexuálnou úchylkou, ani sexuálnou deviáciou, typu sex. Agresivity, pedofílie či hebefílie. Obvinený simuluje príznaky ťažkej duševnej choroby, nespolupracuje, správa sa bizarne a nepredvídateľne, PPG vyšetrovanie u neho nebolo možné vykonať.

Z lekárskej správy o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 21.03.2017 o 03,45 hod vyplýva, že poškodená mal. K..D.., E.. XX.XX.XXXX vyhľadala lekársku pomoc z dôvodu napadnutia, bola privezená príslušníkom z kriminálnej polície, mala byť obchytávaná, na tvári vpravo mala dva flaky, mala odreniny pravej strany tváre. Tieto zranenia poškodenej sú zjavné aj z oboznámených fotografií.

Zo záznamu o dychovej skúške obžalovaného zo dňa 20.03.2017 o 22,17 hod vyplýva, že mal v dychu 0,22 mg/l alkoholu, teda asi 0,44 promile.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného ako aj zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/175/2017 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/175/2017 - 531 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 19.04.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/25/2018, a to za zločin šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 56 /päťdesiatšesť/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a povinnosť nahradiť škodu poškodeným. Podľa lustrácie ZVJS si tento trest vykonáva od 11.04.2017 do 11.12.2021. V danom konaní obžalovaný nahlásil, že na tunajšom súde je veľká bomba, čím chcel pravdepodobne zmať vyšetrovanie jeho trestnej veci sexuálneho násillia vedeného pod sp. zn. 2T/75/2017 a motívom jeho konania najskôr bolo prerušenie psychologického vyšetrenia maloletej poškodenej K.. D.., E.. XX.XX.XXXX v tejto trestnej veci, kde je stíhaný, nakoľko nevedel, kde sa vyšetrovanie vykonávalo, mal za to, že to bolo na súde. Mal vedomosť z predchádzajúcich odsúdení, že budovy polície, súdu a ostatné orgány verejnej moci sa nachádzajú v komplexe budov na G. Q. v E. A. E. K.. V danej trestnej veci mal obžalovaný údajne dokonca predložiť súdu dôkaz, lekársku správu, ktorú pozmenil v časti jeho diagnózy, že má mať zhubný nádor. Odsúdený má celkovo jedenásť záznamov v registri trestov, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť.

Senát na hlavnom pojednávaní odmietol vykonanie dôkazov navrhnutých obhajobou v zmysle § 272 ods. 3 a § 134 a § 135 Trestného poriadku s poukazom na zákon č. 274/2017 o obetiach trestných činov, a to:

- opakovanie výsluchu maloletej poškodenej K.. D.., E.. XX.XX.XXXX v konaní pred súdom, aby súd predišiel druhej viktimizácii poškodenej vzhľadom na prežitú udalosť konaním obžalovaného a s poukazom na jej vyjadrenia, ako aj s poukazom na príslušné ustanovenia § 134 a § 135 Trestného poriadku.

Senát na hlavnom pojednávaní odmietol vykonanie dôkazov navrhnutých obhajobou v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku, a to:

- vykonanie výsluchov ďalších svedkov (L. Č.) z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko podľa vyjadrení poškodenej a svedkov nebol prítomný pri tej časti skutku, ktorý sa odohral vonku, kde mal byť prítomný A. Y..

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa § 200 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku, ak je ako svedok v trestnom konaní vypočúvaná osoba, ktorá je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného predpisu, treba vykonať výsluch ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať; ustanovenie § 135 ods. 1 tým nie je dotknuté. Výsluch sa vykoná s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu alebo s využitím technických zariadení určených na prenos a záznam zvuku a obrazu; ustanovenie § 270 ods. 2 tým nie je dotknuté. Orgán činný v trestnom konaní zabezpečí, aby výsluchy v prípravnom konaní viedla tá istá osoba, ak sa tým nenaruší priebeh trestného konania. Ak je ako svedok vypočúvaná obzvlášť zraniteľná obeť podľa osobitného predpisu, o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej osobné vlastnosti, vzťah k páchatelovi alebo závislosť od páchatela, povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť jej telesnú integritu alebo duševnú integritu alebo vystaviť ju riziku druhotnej viktimizácie, k výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu vypočúvanej osoby prispeje k správne mu vedeniu výsluchu; ustanovenie § 135 ods. 1 tým nie je dotknuté. Pred vypočutím svedka podľa štvrtej vety orgán činný v trestnom konaní prekonzultuje spôsob vedenia výsluchu so psychológom alebo znalcom, ktorý bude pribraný k výsluchu, aby sa zabezpečilo správne vykonanie výsluchu a predišlo sa druhotnej viktimizácii.

Podľa § 135 ods. 1 až 4 Trestného poriadku, ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať. K výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispeje k správne mu vedeniu výsluchu a zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak nie je na výsluchu prítomný opatrovník podľa § 48 ods. 2. Ak to môže prispieť k správne mu vykonaniu výsluchu, prizve sa k výsluchu aj zákonný zástupca alebo pedagóg. Pred vypočutím svedka podľa prvej vety orgán činný v trestnom konaní prekonzultuje spôsob vedenia výsluchu so psychológom alebo znalcom, ktorý bude pribraný k výsluchu, a ak je to potrebné, aj s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonným zástupcom alebo pedagógom tak, aby sa zabezpečilo správne vykonanie výsluchu a predišlo sa druhotnej viktimizácii. (2) V ďalšom konaní má byť taká osoba vypočúvaná znova len v nevyhnutných prípadoch, v prípravnom konaní len so súhlasom prokurátora. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 263. Osoba, ktorá bola pribraná k výsluchu, sa podľa potreby vypočuje na správnosť a úplnosť zápisnice alebo na spôsob, akým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, akým vypočúvaná osoba vypovedala. (3) Ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov a ak ide o trestný čin spáchaný voči blízkej osobe alebo zverenej osobe alebo je zrejmé z okolností prípadu, že opätovná výpoveď osoby mladšej ako 18 rokov môže byť ovplyvnená, alebo je odôvodnený predpoklad, že výsluch by mohol nepriaznivo ovplyvňovať duševný a mravný vývoj osoby mladšej ako 18 rokov, výsluch sa vykoná tak, aby osoba mladšia ako 18 rokov mohla byť v ďalšom konaní vypočutá len výnimočne. Ďalší výsluch osoby mladšej ako 18 rokov sa v prípravnom konaní môže vykonať len so súhlasom jej zákonného zástupcu a v prípadoch podľa § 48 ods. 2 so súhlasom opatrovníka. (4) Ak bola vypočutá osoba mladšia ako 18 rokov podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 270 ods. 2; výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

Podľa čl. 19 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, tieto ochranné opatrenia zahŕňajú podľa potreby účinné postupy na vytvorenie sociálnych programov zameraných na poskytnutie nevyhnutnej podpory dieťaťu a tým, ktorým sa zverilo, ako aj iné formy prevencie. Na účely zistenia, oznámenia, postúpenia, vyšetrovania, liečenia a následné sledovanie uvedených prípadov zlého zaobchádzania s deťmi zahŕňajú takisto podľa potreby postupy pre zásahy súdnych orgánov.

Podľa čl. 31 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa na odpočinok a voľný čas, na účasť na hre a oddychovej činnosti zodpovedajúcej jeho veku, ako aj na slobodnú účasť na kultúrnom živote a umeleckej činnosti.

Podľa čl. 32 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa na ochranu pred hospodárskym vykorisťovaním a pred vykonávaním akejkoľvek práce, ktorá môže byť preň nebezpečná, alebo brániť jeho vzdelávaniu, alebo ktorá by škodila zdraviu dieťaťa alebo jeho telesnému, duševnému, duchovnému, mravnému alebo sociálnemu rozvoju.

Na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bol zistený skutkový stav tak, ako je uvedené v skutkovej vete vyhláseného rozsudku. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že obžalovaný L. I.Á.G. sa dopustil zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov so zreteľom na § 2 ods. 11 Tr. por. a § 2 ods. 19, § 278 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal súd preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je tento popísaný v písomnej obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti.

Obžalovaný L. I. je zo spáchania žalovaného skutku priamo usvedčený výpoveďou svedkyne - poškodenej mal. K. D., E. XX.XX.XXXX, výpoveďou svedka A. Y., fotodokumentáciou zranení mal. poškodenej K.D. ako aj záznamom o poskytnutí lekárskej prvej pomoci, nepriamo výsluchom svedkov U. D., svedka W. G., svedkyne W. X., závermi znaleckého posudku znalca PhDr. Benkoviča ako aj znalca MUDr. Kollára. Súd nemal dôvod neveriť či spochybňovať svedeckú výpoveď svedkyne poškodenej mal. K. D., E. XX.XX.XXXX, ktorá popísala spáchanie skutku obžalovaným tak, ako je popísaný v skutkovej vete, čo potvrdil aj priamy očitý svedok A. Y.A.. Výpoveď svedkyne poškodenej a ostatných svedkov spolu s listinnými dôkazmi vytvára ucelenú reťaz usvedčujúcu obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Výpoveďou svedkyne poškodenej mal. K.D., E. XX.XX.XXXX a svedka A. Y. bola jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného L. I., ktorá spočívala v tom, že sa skutok nestal, maloletá poškodenej si to vymýšľala. Obžalovaný poukázal na to, že ak by skutok videl nejaký svedok, zakročil by. Nepoprel, že v ten deň popíjal alkohol, čím v tejto časti vyvrátil svedeckú výpoveď jeho priateľky W. X., že obžalovaný v ten deň vôbec nepil. Obrana obžalovaného spočívala aj v tom, že sám volal políciu. Z dokazovania a z výpovedí svedkov však vyplýva, že obžalovaný volal políciu až okolo desiatej hodine večer po tom, ako jeho a jeho družku navštívili osobne poškodenej, jej babka a babkin druh, ktorý

sa o skutku dozvedeli od W. G. (tomu to povedal očítý svedok A. Y.), pričom poškodená maloletá im skutok popísala tak, ako sa stal. Obžalovaný tak políciu privolal na základe týchto skutočností, teda vedel, že sa nevyhne trestnému stíhaniu. Obhajca obžalovaného poukazoval na to, že ak by sa obžalovaný aj skutku dopustil, nejedná sa o trestný čin vzhľadom na intenzitu konania obžalovaného, ktorá nemohla zasiahnuť do integrity poškodenej, nejedná sa o dokonaný trestný čin, nakoľko nedošlo medzi obžalovaným a poškodenou k súložiu ani k iným sexuálnym praktikám, tie by boli napr. keby sa jednalo o sado-masochistické praktiky a pod. Z výpovede mal. poškodenej K..D., E.. XX.X.XXXX vyplynulo, že nemá dôvod si skutok vymýšľať, v minulosti s obžalovaným nemala konflikt. Poškodená sa najskôr bála skutok oznámiť, aby jej obžalovaný zase niečo nespravil, bála sa ho. Poškodená skutok popísala podrobne, mala byť doma sama, čo zneužil obžalovaný, prinútil ju otvoriť dvere, bála sa ho. Popísala, ako ju obžalovaný začal obchytkávať medzi nohami, za prsia, bozkával ju na pery a líca, urobil jej tzv. cucflek. Voči poškodenej použil násilie (poškodená svedkyňa D. aj X. zhodne uviedla, že obžalovaný Bláha ju tlačil o múr, obťažoval ju, držal jej ruky, aby sa nemohla brániť), proti jej vôli ju obchytkával a bozkával, ona sa bránila rukami aj nohami, odstrkovala obžalovaného, no ten bol silnejší. Hovorila, aby prestal a kričala o pomoc, čo potvrdil aj svedok A. Y., ktorý bol očítým svedkom toho, ako obžalovaný poškodenú obťažoval vonku. Poškodená popísala obchytkávanie ako pevnejšie, intenzívne, nebolo to len také pohladenie. Bozkávanie a obchytkávanie bolo násilím, robil to nasilu, ona to nechcela. Poškodenej sa pred obžalovaným podarilo utiecť. Poškodená uviedla, že obžalovaný bol vzrušený, chcel sex a keby sa jej nepodarilo ujsť, tak by to asi skúsil. Poškodená skutok popísala aj pred babkou, jej druhom a krstnou. Títo potvrdili, že poškodená je slušná, nie sú s ňou výchovné problémy, nemala s chlapcami skúsenosti a nemá dôvod klamať. Svedkom U. D., W. G. či W. X. poškodená mal. K..D.. popisala skutok tak, ako sa stal. Všetci títo svedkovia vypovedali, že maloletá poškodená bola po skutku uplakaná a rozrušená, čo potvrdila aj svedkyňa X., ktorá poškodenú takto popísala aj na druhý deň. Babke a jej druhovi v ten večer, krstnej deň po skutku, hoci sa bála obžalovaného. Priebeh skutku popísala zhodne, nemenila dej, zotrvala na ňom po celý čas. O vierohodnosti výpovede poškodenej svedčí aj znalecké dokazovanie znalcom PhDr. Benkovičom, ktorý popísal, že mal. je schopná vybaviť z pamäti veci, ktoré prežila, orientovaná je všestranne správne, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia. Všeobecná psychologická vierohodnosť je mierne oslabená v zmysle slabšej chápatosti. U maloletej vyšetrením nebola zistená tendencia k fabulácii ani k zveličovaniu, zľahčovaniu, či zamlčievaniu prežitých udalostí. Špecifická psychologická vierohodnosť je zachovaná, skutok popisuje detailne, bol u nej prítomný aj emočný doprovod, bolo u nej prítomné aj znovuprežívanie pri znaleckom vyšetrení. Konanie obžalovaného bolo pre ňu nepríjemné, nebolo to pre ňu bežné, doteraz takú situáciu nezažila. Konanie obžalovaného u nej malo dopady na jej spánok, boli u nej prítomné strachové reakcie, obavné správanie (chodila skôr domov a pod.). Bála sa, aby sa jej také niečo znova nestalo. U maloletej bola zistená akútna stresová reakcia. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Kollára jednoznačne vyplýva, že osobnosť obžalovaného je simplexná, nediferencovaná, abnormne štruktúrovaná s rysmi disociality, emočnej nestability s histriónskymi rysmi, zvýšene egocentrická, s nerozvinutými vyššími citmi, zníženou schopnosťou empatie, ľahostajná k sociálnemu okoliu, s nízkou toleranciou frustrácie, sklonomi k impulzívnemu, účelovému, manipulatívne konaniu. Je zameraná na uspokojenie vlastných potrieb. Porucha je celoživotná. Obžalovaný simuluje príznaky ťažkej duševnej choroby, nespolupracuje, správa sa bizarne a nepredvídateľne. Poškodená teda podrobne popísala skutok, popísala použitie násilia zo strany obžalovaného, obchytkávanie medzi nohami, za prsia, bozkávanie na pery a líca. Poškodená sa bránila a volala o pomoc. Obchytkávanie a bozkávanie popísala ako pevnejšie, intenzívnejšie. Keby sa jej nepodarilo ujsť, asi by došlo aj k sexu. Obžalovaný sa žalovaného trestného činu dopustil na chránenej osobe - dieťati, použil pritom násilie voči mal. poškodenej (poškodená uviedla, že obžalovaný I. ju tlačil o múr, obťažoval ju, držal jej ruky, aby sa nemohla brániť). Intenzita násilia nerozhoduje. Konaním obžalovaného bolo zasiahnuté do telesnej integrity poškodenej, keďže ju obchytkával medzi nohami, na prsiach, bokoch, proti jej vôli ju bozkával na pery a líca, pričom použil silu, ona sa bránila. Jeho konanie smerovalo k uspokojeniu jeho potrieb, podľa poškodenej by sa bol pokúsil aj o sex, keby sa jej nepodarilo ujsť. Poškodená sa ho bála. Obžalovaný ju donútil násilím k iným sexuálnym praktikám a aktivitám (ako bola súlož), zameraným na uspokojenie sexuálnych potrieb obžalovaného, ktoré zasahovali do telesnej integrity obeť, kedy páchatel manipuloval s pohlavnými orgánmi obeť.

Na základe takto zistených skutkových okolností súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného skutku tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, a po právnej stránke ho posúdil ako dokonaný zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým konaním, že obžalovaný L.

I. násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a spáchal uvedený čin na chránenej osobe - dieťaťi. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný použil fyzické násilie voči maloletej poškodenej, ktorá bola v tom čase dieťaťom, mala vtedy iba 14 rokov. Poškodená kládla odpor, obžalovaný ju násilím donútil k iným sexuálnym praktikám, nakoľko chcel uspokojiť svoje sexuálne potreby.

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom konania obžalovaného je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Predmetom útoku bola osoba ženského pohlavia, dokonca dieťa.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Obžalovaný L. I. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť (krádeže, porušovanie domovej slobody), ale aj inú trestnú činnosť (napr. marenie výkonu úradného rozhodnutia). Naposledy bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/175/2017-531 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 19.04.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/25/2018-611 zo dňa 19.04.2018, a to za zločin šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zhabanie vecí. Trest si so započítaním väzby vykonáva od 11.04.2017. Voči tomuto odsúdeniu prichádzal do úvahy súhrnný trest, nakoľko sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku dňa 20.03.2017, teda pred vyhlásením rozsudku vo veci 1T/175/2017. Jedná sa o viacčinný súbeh rôznorodý.

Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ako aj na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, prihliadnuc na nezistenie žiadnej poľahčujúcej ani prítiažujúcej okolnosti (súd neprihliadol na prítiažujúcu okolnosť § 37 písm. m/ s poukazom na charakter predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného, kedy sa jednalo prevažne o majetkovú trestnú činnosť, nie násilnú ako bolo v žalovanom prípade), ako aj z dôvodu, že aplikácia tejto prítiažujúcej okolnosti a následné zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadby o jednu tretinu, teda na 9 (deväť) rokov 8 (osem) mesiacov ako aj s poukazom na aplikáciu asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. v danom prípade, by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Súd teda uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, teda v samotnej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného teda nevedli dostatočne k jeho náprave a prevýchove k tomu, aby viedol riadny život. Zároveň však senát určil výšku trestu v minimálnej dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko za prejednávane trestné konanie obžalovaného, spôsob jeho spáchania a v neposlednom rade i následok, aký spôsobilo, by sa trest vo vyššej výmere súdu javil ako neprimerane prísny a nespĺňal by dôsledne všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona. Takto uložený trest zodpovedá naplneniu účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., t. j. individuálne - preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, ochrany spoločnosti, výchovy páchatel'a, či

morálneho odsúdenie páchatel'a. Uložený trest súd považuje za primeraný a zákonný. Obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu. Súd zároveň zrušil výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/175/2017-531 zo dňa 30.01.2018, právoplatný dňa 19.04.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/25/2018-611 zo dňa 19.04.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Správanie obžalovaného voči maloletej poškodenej je spoločensky a morálne neakceptovateľné a trestnoprávne postihnuteľné, pričom čas a miesto páchania takýchto čiastkových útokov nie je možné predvídať. Takéto prípady je potrebné obzvlášť zodpovedne a citlivo posudzovať predovšetkým v prípadoch, kde sú predmetom útoku blízke osoby páchatel'a, dlhodobým konaním páchatel'a často otupené v citlivosti na negatívne prejavy správania sa a kde sprievodným prvkom pri páchaní trestnej činnosti je či už požívanie alkoholických nápojov alebo mentálna či sociálna dlhodobá akumulujúca frustrácia obvineného, čo môže viesť až k fatálnym tragédiám. Konanie obžalovaného nie je predvídateľné aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania ohľadom jeho osoby, kde znalec poukázal na osobnosť obžalovaného, ktorý je emočne nestabilný, jedná sa o osobnosť s histriónskymi rysmi, egocentrická, nemá rozvinuté vyššie city, ľahostajná k okoliu a zameraná predovšetkým na uspokojovanie vlastných potrieb.

V danom prípade súd o nároku na náhradu škody nerozhodoval, nakoľko s predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhradu škody tzv. adhézne konanie.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.